

Noul nou

Munți de cenușă pietrificată
Străpung orizontul urban,
Frenezia dulce de-altădată
Stă spartă de-un invizibil uragan.

Pătrate luminate fierb mocnit
Aburite de dor și nostalgie,
Muguri, foi și scrum ce s-au ivit
Martori i-au fost în lunga letargie.

Calendarul tăcea, se subția
Și minutarul accelera bezmetic,
Vorbe-ncetau, umărul se răcea
În capsulele închise ermetic.

Rotocoale de apă se spărgeau
Pe plaje goale, pe fețe, în pahare,
Sirene roșii abrupt se înfingeau
Prin aglomerații pustiite și-amare.

Dar în pădurea mângâiată de dogoare
Cucu-mpietrea pe-arcu-i fără valoare.
Piept fremătând de-aer originar
De nimic nu mai avea habar.

Incandescent eterul dormita
Într-o amiază poleită cu-auriu.
Stelele sub dealuri complotau;
Orice era, numai nu târziu.